

Unes eleccions de segona

«Resulta veritablement patètic els discursos espanyolistes dels comuns que es pensen que han guanyat no se què»

Les eleccions espanyoles cada cop importen menys als catalans i les catalanes. Es va comprovar el mes de desembre. I s'ha reconfirmat, si calia, en les eleccions de juny. Una participació molt a la baixa, a molta distància de les eleccions al Parlament de Catalunya. A anys llum. Aquesta és, sense cap mena de dubte, la dada més rellevant. I que representa el nivell de desconexió creixent que tenim respecte la política espanyola. És una gran notícia. Si a Escòcia la desconexió ja és abismal, no anem pas enrere a Catalunya respecte la resta de l'Estat.

Resulta veritablement patètic els discursos espanyolistes dels comuns que es pensen que han guanyat no se què. Mireu, només cal comparar el 1,6 milions de catalans i catalanes que vam votar Junts pel Sí amb els 0,8 milions que han votat a aquest artefacte podemita. I recordo que han baixat quasi 80.000 vots respecte el desembre, o sigui, que sent generosos, s'estanquen. I cal tenir present que, desgraciadament, una part no petita d'aquests votants, són independentistes d'extrema esquerra, que en un referèndum, probablement votarien "sí", a diferència del que faria en Xavier Domènech.

Aquesta galàxia filocolauista, doncs, va de baixa. Que ho tinguin molt clar i que no s'atreveixin a parlar en nom de tots els catalans i les catalanes. Farts i tips de les seves pocsoltades. L'altre tema, òbviament, són les forces independentistes. ERC ha continuat practicant el joc de posar-se de perfil, que tants rèdits li està donant. Totes les guitzes judicials li cauen a CDC, i les mediàtiques i de les xarxes socials, ben merescudament, a la CUP. Mentre que ella, ERC, queda més neta que una patena. S'ha tornat a demostrar que la seva força rau en la indefinició de CDC.

I és que CDC ha tornat a fer ?un Trias?, en el sentit que la seva aposta per assajar d'anar per primera vegada en solitari i amb les seves sigles de partit, s'ha demostrat que no engresca la gent, més aviat al contrari. La seva negativa a fer una candidatura transversal i tancar-se en ella mateixa, només es pot valorar tenint present que era la darrera oportunitat que tenien per fer-ho després de quaranta anys d'història.

Bé, ara que s'han esbravat, és el moment de fer les coses bé i amb seriositat. La construcció d'un nou partit independentista i transversal. De fet, això era el realment important. Les eleccions espanyoles, una nosa, que feliçment ja han passat. Des del meu punt de vista, els invents ?à la Trias? s'han d'acabar d'una vegada, perquè han donat uns resultats terribles. Sobretot els que van permetre ocupar el govern local de Barcelona, a una política que té l'objectiu de carregar-se el procés independentista.

Als qui no som militants de CDC, la llagrimeta per la seva desaparició, realment, ens rellisca. No estem per a aquestes comèdies. Estem per crear una força de xoc electoral que culmini el procés independentista d'una vegada, i si pot ser, per sempre. I en aquesta força, naturalment, els que procedeixen de CDC hi tenen un lloc rellevant, però en cap cas, de monopolització. Per dir-ho més clarament, en el nou partit hi han de cabre tant els que procedim de Reagrupament, com els de Solidaritat i, naturalment els Demòcrates, que estan fent una feina excel·lent, per cert. Si no es dona aquesta confluència, tindrem un problema. I per que això passi, no hi ha d'haver ni una engruna de processisme, és a dir, de voluntat d'allargar innecessàriament el procés cap a la independència (com per exemple esperar que el 100% de catalans hi votaran a favor). I per descomptat, no rebutjar el recurs a la unilateralitat, conscients com suposo que som, a aquestes alçades, que els espanyols mai acceptaran cap mena d'acord o de pacte. També ha de quedar clar que l'aposta és per la Independència, i res de mitges tintes o de sobiranismes de pa sucat amb oli.

Cal tenir clar que, paradoxalment, els esdeveniments al Regne Unit, poden fer accelerar tot plegat. Escòcia ja ha demanat una interlocució directa amb la Unió Europea i aquesta porta, no podem deixar que es tanqui als nostres morros. Amb això vull dir, que no podem perdre el temps. No es tracta de ser un hiperventilat, es tracta d'aprofitar el moment. I ara, se'ns presenta un escenari que no podem desaprofitar, i que cal emprar-lo al nostre favor. Cal ser-ne conscients. I actuar en conseqüència.